

РЕШЕНИЕ

№ 22643

гр. София, 07.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 16.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **3615** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от Р. Г. С., срещу Решение № СОА24-РИ09-146/22.03.2024г., издадено от зам.кмета на Столична община.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно издадено на основанията посочени в разпоредбата на чл.146 от АПК, без да се навеждат конкретни оплаквания.

Ответникът – зам.кмет на район „К. село“-Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл.168 АПК, прие за установено следното:

Със заявление рег.№ СОА24-ЕВ01-169/11.03.2024г., оспорващата страна е поискала достъп до обществена информация, а именно „всички налични документи, свързани с възлагането, изпълнението и приемането на всички извършени СМР върху част от прилежащото пространство около [жилищен адрес] бл.3 и бл.5 от[жк]..

С оспореното решение, ответникът е предоставил исканата информация във формата

на преглед на информацията в оригинал/копие в рамките на 30-дневен срок от датата на получаване на решението.

Предвид така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите прави изводи : Жалбата е депозирана е подадена в срок, от лице имащо правен интерес да оспорва, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което съдът я приема за процесуално ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА при следните съображения: Решението е издадено от компетентен орган и в предвидената в закона форма. Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган като спор по този въпрос между страните няма.

При издаването му са спазени изискванията за форма по смисъла на чл.59, ал.2 във вр. ал.3 АПК и специалната разпоредба на чл.28, ал.2 ЗДОИ, съответно са спазени изискванията за форма, включваща мотиви и следващ се от тях диспозитив.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали възможността му адекватно да я организира и които да са основания за отмяната на акта по смисъла на чл.146, т.3 от АПК. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание

Оспорваната заповед е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.

Между страните не се спори, че ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3 от същия закон. Заявлението е направено от лице по чл.4, ал.1 ЗДОИ.

Предмет на заявлението може да бъде обществена информация, която по определението на чл.9 от ЗДОИ е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации - официална или служебна по своя характер. Следователно, за да се проведе успешно процедурата по предоставяне на търсената информация от заявителя, заявлението трябва да е адресирано или препратено до задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ, информацията да отговаря на понятието, регламентирано с разпоредбата на чл. 9, ал.1 от закона и фактически да се намира при административния орган. В срока по чл.28 ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени дали са визирани в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя.

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до обществено значима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, същият закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. В настоящия

случай зам.- кметът има качеството на задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като е оторизиран да разглежда заявления за достъп до обществена информация, касаеща данни относими към поверените му структури в СО и съответно да постановява решения за предоставяне или отказ за предоставяне на търсената информация. С оглед изложеното, оспореното решение е издадено в съответствие с административно – производствените правила и не са налице основания за отмяната му съобразно чл. 146, т. 1- 3 от АПК. При извършена проверка за спазване на материалния закон при издаване на процесното решение, настоящият състав взе предвид следното:

Съгласно легалното определение в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, „обществена информация” по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти, като според цитираното определение, в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация е два вида: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 от ЗДОИ) и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 от ЗДОИ).

С оглед гореизложеното, съдът намира, че исканите от жалбоподателя данни имат характера на служебна информация по смис. на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като същите са свързани с осъществяваната от страна на органа дейност по организация на движението по пътищата на територията на общината. В случая безспорно с оспорения акт ответникът е предоставил в пълен обем поисканата информация, като е дал достатъчен срок от време, в което оспорващата да посети администрацията в удобно за нея време през работния ден между 09:00ч. и 17:30ч. и да се запознае с процесните документи. В действителност същата е представена не във формата в която е заявено, но разпоредбата на чл.27, ал.1, т.3 ЗДОИ дава възможност на административния орган да предостави исканата информация във форма, различна от предпочитаната, тъй като в административната преписка се съдържат лични данни и авторски права на проектантите и това може да доведе до неправомерна обработка на тази информация или до нарушаване на авторски права, в какъвто смисъл са и мотивите в оспорваното решение. Именно при наличие на такива данни в търсената информация, при които съществува възможност за неправомерната им обработка или до нарушаване на авторските права на проектантите, ответникът е определил формата, чрез която да се предостави достъпа. В крайна сметка на заявителя е дадена възможност да се запознае с документите чрез прегледа им на място, с което е постигната целта на закона.

По изложените съображения жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответника следва да присъдят разноси за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер от 100 лева съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Г. С. срещу Решение № СОА24-РИ09-146/22.03.2024г., издадено от заместник кмета на Столична община.

ОСЪЖДА Р. Г. С. да заплати на Столична община сумата от 100 (сто) лева, представляваща съдебни разноси по делото.

Решението е окончателно на основание чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: